

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XLII. De aliis à Dionysio commemoratis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

turnius certamen reservatus. Sed & A Nemefion quidam, etiā ipse ægyptius, primum quidem falsò accusatus fuerat tamquam socius & contubernalis latronum. Postea verò cum apud Centurionem hanc calumniam à se utique alienissimam depulisset, delatus quod Christianus esset, ad Præfectum vincetus adducitur. At ille iniquissimus iudex, postquam eum duplo gravioribus quam reliquos latrones tormentis ac verberibus affecisset, inter latrones iussit incendi. Et sic vir beatissimus similitudine Christi honoratus est. Porro universus simul militum manipulus Ammon scilicet Zeno, Ptolemæus & Ingenuus, cumque illis senex Theophilus ante pratorium stabant. Et cum quidam ob Christianam religionem in iudicium inductus, jam jamque negaturus Christum videretur, illi adstantes dentibus stridere, vultu innuere, manus extendere, ac totius simul corporis motus gestusque edere cœperunt. Cumque omnium in se oculos convertissent, priusquam ab aliquo comprehenderentur, ipsi ad subsellium accurrentes, Christianos se esse professi sunt. Quo factò Præfectus & assessores qui in consilio aderant, metu perterriti sunt. A crei quidem ipsi ad ea quæ perpessuri erant promptissimi & confidentissimi cernebantur: Iudices autem ipsi contremiscebant. Isti igitur ex pratorio ovantes processerunt: exultantes ob fidei confessionem, cum Deus per ipsos gloriosè triumpharet.

Α τερων τον αγων και διαρκεσερον μεinas τω αλον. Νεμεσιων δε τις καικων Αιγυπτου εσυκοφανηθη μη, ως δη σωιοικ. λυσισ δποδυσάμην. η ταυτην πασα τω εικαστα λαχρη τω αλλοτρωταττω και απε δακρυ λω, και αμυλωθεις ως Χριστιανος, ηκε δε τω της επι τον ηγεμνον. ο η αδικωτατ. πλαις αυτον η τες λησας ταις τε βασανισταις μαστιγυλωμαμην, μεαζυ τω σω και εφλεξε. πηθηβητα τον μακαριον ε Χρεις ε πασα δειμαλι. απροον δε πσωτα, μα σαβωαδικον, Α μμων η Ζηνων η Πτολεμαϊ. η Γηγης. και σω αυτοις πεσε ετω Θεοφιλος, εις ηκεισαν πασα ε δικαστηριον νομμε δε η λω. ως Χριστιανε η πασα αυτη ηδη ρεπονη, επσιοντο ετοι παρεσηκότες, τοις τε παρωσωποις ενενδον, και τας χρεσ ανετεπον, και συμεσηματιζοντο τοις σωσω. επιρροφης η παντων πασα αυτας ημνης. πενηλας αυτων αλλης λαβιας, και σαβες επι το βατρεον ανεδραμον, ειπα Χριστιανοι λεγοντες ως τον τε ηγεμονα η τες σωδρες εμφοβος χρεαδ. η τες μη κρωμα ευθαρσες ατας εφ. οις πεισονται φασα, τες η δικαζονιας αποδειλιαν. και ετα εκ δικαστηριων ενεπομπευσαν η ηγαλλισαντο τη μαρτυρια. τρια μεευντες αυτες δόξως ε Θεε.

CAPUT XLII.

De aliis à Dionysio commemoratis.

Vide Niciphor. l. 3. c. 31.

Sed & alii complures per oppida & vicosa Gentilibus discepti sunt: ex quibus unum exempli gratiā commemorabo. Ischyrius mercede conductus procurator erat cuiusdam magistratum gerentis. Hic ab eo cuius rem procurabat, iussus idolis immolare, cum minime obtemperaret, primum injuria affectus est. Postea cum in eadem sententia perstaret, variis ab eodem vexatus est contumeliis. Quæ omnia cum patienter sustineret, ille prægrandi fide correpta transfixum per media viscera hominem interfecit. Jam quid opus est commemorare multitudinem eorum, qui in montibus ac per solitudinem oberrantes, fame & siti, frigore ac morbis, & latronum aut bestiarum incurfu oppressi interiere: ex quibus hi qui super fuerunt incolumes, totos

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ΄.

Περί των αλλων ο Διονύσιος ιστορει.

Αλλοι η πλείοσι κη πόλεις και κωμοι αι απο τω εθνων διασααθησαν. αυτω πασα δειματος ενεκεν επιμνησθησομαι. η ελιαν επεπεσοπευε πνη των δεχρονων επι μωι. τετον ο μισοδοτης εκελδωε ευσαι μη τθμνον, υβειζεν εμμενοντα παρωσπηλαζεν υφισαμενα, βακτηριαν μεγιστη λαοα δια τω εντερων και τω απλαγχων διασπα απεκτηνε. τι δει λεγειν το πληθη των σωσω μίας και ορεσι πλανηθέντων, απο λωμης διψης και κρυαας. η νόσων και λησων η ερω διεφθαμενων. ων οι παρωσρημοροι, τ αλλοι

DECIUS.

των εἰσὶν ἐκλογῆς καὶ νίκης μαρτυρεῖς. ἐν τῇ καὶ τῆ-
 των εἰς δήλωσιν ἔργων παρὰ θῆσομαι. χαιρή-
 μων ἢν ὑπέργησας τῆς Νείλης καλεμένης Ἐ-
 πισκοπος πόλεως. ὁδὸν εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος ἄ-
 ματῆ συμβίω ἐαυτῶν Φυγῶν, ὁκῆσαν ἐπὶ ἀλλο-
 θεν. ἐδὲ ἠδωθήσαν ἰδεῖν ὁκέπαι, καὶ τοὶ πολ-
 λα δὲ ἰερουνθῶμενοι οἱ ἀδελφοί. ἔτε αὐτῶν,
 ἔτετα σώματα εὐθην. πολλοὶ δὲ οἱ καὶ αὐτὸ
 τὸ Ἀραβικὸν ὄρος ἔξανδρα ποδιῶντες ὑπὸ
 βαρβάρων Σαρακηνῶν. οἱ μὲν μόλις ἐπὶ πολ-
 λοις χεῖμασιν ἐλυτρώθη. οἱ δὲ μετρίως ἐδέ-
 πω. καὶ ταῦτα διεξήλθον ἐματῶν ἀδελφῶν,
 ἀλλ' ἵνα εἰδῆς. ὅσα καὶ ἡλίκα δὲνὰ παρ' ἡμῶν
 συμβέβηκ' ὡς οἱ μᾶλλον πεπερασμένοι, πλείονα
 ἂν εἰδέεν. εἴτα τῆτοις ἔπιφῆρει μὲν βραχέα
 λέγων. αὐτοὶ τοῖνυν οἱ θεοὶ μάρτυρες παρ' ἡ-
 μῶν, οἱ νῦν δὲ Χελεῖ παρῆσθαι καὶ τῆς βασι-
 λείας αὐτῶν κοινῶν. καὶ μετοχοὶ τῆς κείσεως
 αὐτῶν, καὶ συνδικαζόντες αὐτῶν. τῶν παρὰ πεπλω-
 κῶν ἀδελφῶν πᾶς ὑποδύνας τοῖς τῶν
 θυσιῶν ἐκλήμασι χρομένους, ὡς σελεύοντο.
 καὶ τὴν ἔπιφῆρσιν καὶ μετάνοιαν αὐτῶν ἰδόν-
 τες, δεκτὴν τε γῆρας διωαμένῳ τῶ μὴ βε-
 λουμένῳ καθόλου τὸν θάνατον δὲ ἀμαρτωλῶ
 ὡς τὴν μετάνοιαν, δοκιμάσαντες, εἰσεδέξαντο
 καὶ σωτήριον καὶ σωσῆσαν καὶ παρὰ θυσιῶν
 αὐτοῖς καὶ ἐσάσεων ἐκοινώνησαν. ἢ ὡς ἡμῶν
 ἀδελφοὶ περὶ τῆτων συμβελεύετε ἢ ἡμῶν
 πρὸς αὐτοὺς; σύμψηφοι καὶ ὁμογνώμονες αὐ-
 τοῖς καὶ σώσωμεν. καὶ τὴν κείσιν αὐτῶν καὶ τὴν
 χάριν φυλαξώμεν. ἵνα τοῖς ἐλεηθῆσιν ὑπὸ αὐ-
 τῶν χεῖρῶν σώμεθα, ἢ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀδι-
 κων ποιῶμεθα. καὶ δοκιμάσας αὐτῶν τῆς
 ἐκείνων γνώμης ἔπιφῆσιν αὐτῶν. καὶ τὴν χεῖρῶν
 τῆλαυπήσωμεν, ἵνα τὴν τάξιν ἀνασκόψω-
 μεν. ταῦτα δὲ εἰκότως ὁ Διονύσιος παρὰ τῆ
 ταί, τὸν περὶ τῶν ἐξῆσθ' ἐνηκότων καὶ τὸν δὲ διωγ-
 μῶν καὶ ἀνακινῶν λόγον.

A sunt electionis illorum atque victoriae.
 Unicum duntaxat facinus ad declaran-
 dam rei veritatem hic adjiciam. Chere-
 mon erat quidam grandævus, Nili urbis
 episcopus. Hic unâ cum conjuge in A-
 rabicum montem fuga delatus, non ul-
 terius reversus est. Et fratres quamvis
 accuratè omnia perscrutati, nec ipsos
 posthac, nec ipsorum cadavera reperi-
 re potuerunt. Porro multi in Arabi-
 co illo monte à Barbaris Saracenis ca-
 pti, & in servitutem redacti sunt. Ex qui-
 bus alii soluto ingenti pretio vix tan-
 dem redempti: alii nondum hæcenus
 redimi potuerunt. Atque hæc non fru-
 stra frater carissime, à me commemo-
 rata sunt: sed ut scias, quæ & quam gra-
 via nobis mala contigerint. Quæ profe-
 cto melius intelligunt ii, qui magis ex-
 perti sunt. Et paucis interpositis hæc
 subjungit: Ceterum, inquit, hi divini
 Martyres qui nunc assessores sunt Chri-
 sti: & regni illius consortes, ac judicii
 participes unâ cum ipso judicaturi:
 dum hic apud nos essent, quosdam è
 fratribus lapsos, & idolis sacrificasse
 convictos, susceperunt: & conversio-
 nem illorum ac pœnitentiam cernen-
 tes, cum judicassent eam placere posse
 illi qui peccatoris pœnitentiam mavult
 quàm mortem, eos admiserunt & col-
 legerunt, atque in cœtum suum rece-
 perunt; & in orationibus ac cibo cum
 iisdem communicarunt. Quid ergo
 nobis fratres, de his suadetis? Quid nos
 agere debemus? utrum sententiæ mar-
 tyrum accedemus, & rem ab illis judi-
 catam seu potius gratiam concessam
 tuebimur: & cum iis quos illi misera-
 tione profecuti sunt benignè agemus?
 An contra judicium illorum irricum fa-
 ciemus, nosque ipsi sententiæ illorum
 discussores ac iudices constituemus;
 clementiam dolore afficiemus: ordi-
 nem constitutum evertemus: dei ipsius
 indignationem provocabimus? Atque
 hæc Dionysius consultò videtur ad-
 jecisse, loquens de iis qui persecutionis
 tempore præ infirmitate animi lapsi
 fuerant.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ΄.

Περὶ Νοβάτου, οὗ τις ἦν τὸν σέβον, καὶ περὶ τῆς καὶ
αὐτὸν αἰρέσεως.

CAPUT XLIII.

De Novato, cujusmodi moribus fuerit,
& de ejus heresi.

ΕΠὶ δὲ τῆς τῆτων δόξεως ὑπερφα-
 νία Νοβάτος τῆς Ρωμαίων ἐκκλησίας
 πρῶτος, ὡς μικρὸν ἔσθ' αὐτοῖς σωτη-

ET enim Novatus ecclesiæ Romanæ
 Presbyter, arrogantia adversus eos
 elatus; quasi nulla spes salutis ipsis post-
 hac superesset, ea metis omnia explerent
 Hh

Huc refer
Niciph.
l. 6. c. 3.